

Decizia nr. 3729
din 2015
privind soluționarea contestației formulată de către
I.I. X
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/01.04.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita-Serviciul Inspectie Fiscală Persoane Fizice, prin adresa nr.x/30.03.2015, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/01.04.2015, asupra contestației formulată de către x Intreprindere Individuală, cu sediul în Com.x, sat. x nr.x, jud.Harghita, prin avocat x.

Contestația a fost formulată împotriva

1. Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale stabilite suplimentar de plată de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.x/09.03.2015, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita, Serviciul Inspectie Fiscală Persoane Fizice, pentru suma de x lei reprezentând impozit pe venit

2. Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și sau într-o formă de asociere nr.x/09.03.2015, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita, Serviciul Inspectie Fiscală Persoane Fizice, pentru suma de x lei compusă din :

- x lei reprezentând TVA stabilită suplimentar
- x lei reprezentând dobânzi aferente TVA stabilită suplimentar
- x lei reprezentând penalități de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare în raport de comunicarea Deciziilor de impunere cu nr. x/09.03.2015 și x/09.03.2015 în data de 10.03.2015, sub semnatura privată și de data înregistrării contestației la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita în data de 23.03.2015 conform ștampilei acestei instituții.

Constatând că în speta, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 205, art. 207 și art. 209 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să soluționeze contestația formulată de II x.

I. D-na x prin contestația depusă, înregistrată la A.J.F.P. Harghita sub nr.x/23.03.2015, respectiv prin completările ulterioare înregistrate la DGRFP Brașov sub nr.x/08.05.2015 și nr. x/03.06.2015, împotriva Deciziilor de impunere x/09.03.2015 și x/09.03.2015 respectiv împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.x/09.03.2015 solicită admiterea contestației și revocarea deciziilor respectiv refacerea Raportului de inspectie fiscală, invocând următoarele motive:

Petenta sustine ca Deciziile de impunere nr. x; x/09.03.2015 si Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. x/09.03.2015 impreuna cu Raportul de inspectie fiscala nr. x/09.03.2015 sunt nelegale fiindca se bazeaza pe interpretarea selectiva a documentelor justificative fara luarea in considerare a formei juridice sub care isi desfasoara activitatea. Totodata se precizeaza faptul ca potrivit OMFP 3055/2009 pct.42, conduce contabilitate in partida simpla in care veniturile si cheltuielile sunt recunoscute exclusiv la data incasarii sau platii lor.

Contestatoara precizeaza faptul ca organul de control nu a avut in vedere ca si plati facturile achitate integral in exercitiul financiar in care au fost generate, dar nevandute in acelasi exercitiu financiar.

Referitor la deductibilitatea TVA-lui, petenta sustine ca « *este imposibil ca valoarea stocului faptic de marfuri sa nu corespunde cu valoarea stocului scriptic* ».

Recunoaste prevederile art.48, alin.7 , lit.j) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare conform caruia nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile privind bunurile constatate lipsa din gestiune, dar totodata precizeaza ca nu a avut lipsa de gestiune si este nereala constatarile organului fiscal cu privire la faptul ca in anul 2011 valoarea marfurilor din lipsa de gestiune ar fi x lei iar in anul 2013 aceasta ar fi de x lei.

La sfarsitul contestatie petenta solicita refacerea raportului de inspectie fiscala si anulara deciziilor contestate in functie de specificul intreprinderii individuale si nu potrivit specificului unei societati comerciale ale carei contabilitate se conduce in partida dubla, solicitand de a lua in considerare cheltuielile pentru marfa cumparata si nevanduta in anii 2011, 2012 si 2013 in suma de x lei, x lei si x lei pe care o considera deductibile.

II. Prin Raportul de inspectie fiscală nr. x din 09.03.2015, care a stat la baza emiterii Deciziilor de impunere nr.x/09.03.2015 privind impozitul pe venit si contributiile sociale stabilit suplimentar de plată de inspectia fiscală pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si/sau intr-o forma de asociere, respectiv nr. x/09.03.2015 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si sau intr-o forma de asociere emise de Administratia Județeană a Finanțelor Publice Harghita, Serviciul Inspectie Fiscală Persoane Fizice, au stabilit de plata in sarcina:

- persoanei fizice x (CNP x) un impozit pe venit in plus in suma de x lei
- II x (CUI x) TVA stabilit suplimentar in suma de x lei la care s-au calculat obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei avand la baza urmatoarele considerente:

Perioada supusa verificarii:

01.04.2012-31.12.2014 pentru TVA

01.01.2011-31.12.2013 pentru impozit pe venit

1)Cu privire la impozitul pe venit:

I.I. x a inregistrat venituri in perioada verificata 01.01.2011-31.12.2013 astfel:

- in anul 2011 suma totala de x lei
- in anul 2012 suma totala de x lei
- in anul 2013 suma totala de x lei

In perioada verificata au fost deduse cheltuieli privind: cheltuieli cu achizitionarea marfurilor destinate revanzarii, cheltuieli cu contributiile salariale si sociale, cheltuieli cu salariile angajatilor si au fost declarate cheltuieli deductibile dupa cum urmeaza:

- anul 2011 in suma de x lei

- anul 2012 in suma de x lei
- anul 2013 in suma de x lei

La sfarsitul anilor 2011 si 2013, inspectorii fiscali au constatat ca valoarea stocului faptic de marfuri nu corespunde cu valoarea stocului scriptic, avand la baza documentele de achizitie si cele de vanzare astfel:

- anul 2011 in suma de x lei la pret de cumparare
- anul 2013 in suma de x lei la pret de cumparare

Titulara Intreprinderii Individuale in Nota explicativa anexa nr 5 nu a putut explica a carui fapt se datoreaza lipsa din gestiune la sfarsitul anilor fiscali 2011 si 2013.

In urma inspectiei fiscale valoarea cheltuielilor deductibile se prezinta astfel:

- anul fiscal 2011 in suma totala de x lei
- anul fiscal 2012 in suma totala de x lei
- anul fiscal 2013 in suma totala de x lei

Organul fiscal a stabilit conform art.48, alin 7, lit j din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, ca aceste cheltuieli privind bunurile lipsa de gestiune nu sunt cheltuieli deductibile, astfel s-a stabilit impozitul pe venit suplimentar in suma de x lei.

2) Cu privire la TVA

Cu privire la TVA colectat, organul de inspectie fiscala a constatat ca contribuabilul in perioada supusa inspectiei fiscale nu a inregistrat in Jurnalul pentru vanzari, respectiv nu a colectat TVA aferent facturii fiscale emise cu nr. x/15.06.2012 in suma totala de x lei avand baza impozabila in suma de x lei si TVA in suma de x lei. Totodata se precizeaza faptul ca aceasta livrare nu a fost declarata in declaratia informativa 394, fata de care societatea x SA pentru care a fost facturata livrarea, a declarat aceasta achizitie.

Contribuabilul inchiriaza pentru x1 I.I., pe baza unui contract de inchiriere, un spatiu din cladirea detinuta de x Intreprindere Individuala. I.I. x emite facturi fiscale catre x1 I.I. facturand chiria, consumul de energie electrica si consumul de apa. Contravaloarea energiei electrice consumata/facturata a fost inregistrat in Jurnalul pentru cumparari si taxa pe valoarea adaugata aferenta acestei achizitii si dedus x I.I. Facturile emise pentru x1 I.I. nu contin TVA, nu a fost colectata taxa pe valoarea adaugata aferenta consumului de energie electrica. Taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta acestei livrari care trebuia inregistart si declarat era de x lei.

Cu privire la TVA deductibil, inspectorii fiscali au constatat faptul ca in perioada verificata la sfarsitul anilor fiscali verificati valoarea stocului faptic de marfuri nu corespundea cu valoarea stocului scriptic, (calculul stocurilor scriptice pe baza documentelor de achizitie si de vanzare este anexa nr. 4.), I.I x inregistrand o lipsa din gestiune, dupa cum urmeaza:

- anul 2013 baza impozabila x lei si TVA aferent x lei.
- anul 2014 baza impozabila x lei si TVA aferent x lei, astfel fiind incalcate

prevederile art.126 alin.(1), art.128 alin(1) respectiv art.134¹ alin(1) si art.134² alin(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In urma inspectie fiscale, pentru perioada verificata, s-a stabilit ca contribuabilul a dedus TVA cu cota de 24% in suma totala de x lei aferent bazei de impozitare in suma de x lei. (marfuri destinate revanzarii, obiecte de inventar, energie electrica, telefon, materiale consumabile) si TVA dedus cu cota de 9% in suma de x lei avand baza impozabila x lei. Valoarea achizitiilor scutite declarate este in suma de x lei.(salarii, contributi salariale si sociale).

Organul de inspectie fiscala pentru stabilirea TVA suplimentar in suma totala de 12.599 lei a invocat prevederile art.126, ali.1, lit . a), art.128 alin 1, art.134¹ alin.1 si art 134² alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite, organele de inspectie fiscala au calculat accesorii pentru neplata la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale principale, respectiv 2.081 lei reprezentand dobanzi/majorari si penalitati de intarziere aferente TVA suplimentar. Ca temei legal pentru calculul accesoriilor organele de inspectie fiscala au invocat prevederile art. 119, 120 si 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de contribuabil, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada de impunere, se reține:

*Cu privire la sumele de x lei reprezentand impozit pe venit stabilit suplimentar respectiv x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar pentru care s-au calculat accesorii in suma de x lei **cauza supusa solutionarii D.G.R.F.P. Brasov-Serviciului solutionare contestatii este de a pronunta daca în mod legal, organele de inspectie fiscala au stabilit obligatiile de plata suplimentare, dupa evidentele si documentele prezentate de contribuabil, in conditiile in care contestatorul nu demonstreaza cu documente o alta situatie de fapt decat cea stabilita de organele de inspectie fiscala.***

În fapt, cu privire la impozitul pe venit stabilit suplimentar, la sfarsitul anilor fiscali verificati contribuabilul a efectuat inventarierea marfurilor ramase nevanduti, listele de inventariere fiind prezentate in anexa nr.1.

Inspectori fiscali au constatat ca la sfarsitul anilor 2011 si 2013 valoarea stocului faptic de marfuri nu corespundea cu valoarea stocului scriptic, calculul stocurilor scriptice pe baza documentelor de achizitie si de vanzare este (anexa nr. 4), astfel Intreprinderea individuala are lipsa din gestiune, dupa cum urmeaza:

- anul 2011 in suma de x lei la pret de cumparare
- anul 2013 in suma de x lei la pret de cumparare,

Inspectia fiscala a avut punct de pornire pierderea raportata din anul fiscal 2010 in suma de -x lei. Pentru anul 2011 s-a stabilit o diferenta in suma de x lei reprezentand cheltuieli nedeductibile. In anul 2012 contribuabilul a declarat un venit net de x lei astfel fiind emisa Decizia privind nemodificarea bazei de impunere urmare a inspectiei fiscale nr.x/09.03.2015.

Pentru anul fiscal 2013 organele fiscale au stabilit o diferenta de venit net anual stabilita suplimentar in suma de x lei peste valoarea venitului net declarat in suma de x lei de catre II x. Venitul net anual impozabil recalculat de organele de inspectie fiscala pentru anul 2013 fiind de x lei de unde a fost scazuta pierderea raportata din anul precedent in suma de x lei, astfel contribuabilul a ramas cu un venit net impozabil in suma de x lei pentru care s-a stabilit impozit pe venit suplimentar in suma de x lei.

Contribuabilul, I.I. x, prin contestatia depusa respectiv prin completariile ulterioare inregistrate la DGRFP Brasov sub nr.x/08.05.2015 respectiv x/03.06.2015, nu recunoaste ca valoarea stocului faptic de marfuri sa nu corespunde cu valoarea stocului scriptic ca atare considera ca nu are lipsa de gestiune precizand faptul ca inspectorii fiscali „*au calculat o diferenta din Jurnalul de incasari si plati*”, motivatia petentei conform caruia inspectorii fiscali au calculat o diferenta de stoc din Registrul Jurnal de incasari si plati nu este reala avand in vedere faptul ca lipsa de gestiune stabilita cu ocazia inspectiei fiscale a avut la baza facturile

de achiziție respectiv notele de recepție la partea de intrări, iar la partea de ieșiri închiderile zilnice emise de aparatul de marcat electronic fiscal.

Cu privire la TVA, I.I. x nu a înregistrat în Jurnalul pentru vânzări, respectiv nu a colectat TVA aferent facturii fiscale emise cu nr. x/15.06.2012 în suma totală de x lei din care TVA în suma de x lei și nu a fost declarată în declarația informativă 394, față de care societatea x SA pentru care a fost facturată livrarea, a declarat această achiziție.

Contribuabilul închiriaza pentru x1 I.I., pe baza unui contract de închiriere, un spațiu din clădirea deținută de I.I. x.

Organul de inspecție fiscală a constatat faptul că I.I. x emite facturi fiscale către x1 I.I. facturând chiria, consumul de energie electrică și consumul de apă. Contravaloarea energiei electrice consumată/facturată a fost înregistrată în Jurnalul pentru cumpărări și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții și dedus de I.I. x iar facturile emise pentru I.I. x1 nu conțin TVA, nu a fost colectată taxa pe valoarea adăugată aferentă consumului de energie electrică. Taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă acestei livrări care trebuia înregistrată și declarată fiind de x lei.

Inspectorii fiscali au constatat faptul că în perioada verificată la sfârșitul anilor fiscali verificați valoarea stocului faptic de marfuri nu corespundea cu valoarea stocului scriptic, astfel I.I. x înregistrând o lipsă din gestiune, după cum urmează:

- anul 2013 baza impozabilă x lei și TVA aferent x lei.
- anul 2014 baza impozabilă x lei și TVA aferent x lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.213 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare care prevede:

„ Art. 213 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Regulile generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă sunt reglementate de prevederile art. 48 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

„(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, [...]”

iar alin. 4 stabilește condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, astfel:

„(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz; [...]”

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

„j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;”

Din punct de vedere al TVA sunt aplicabile prevederile art. 126 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căreia:

„ART. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată; (...)”

Privind livrările de bunuri din punct de vedere al TVA sunt aplicabile prevederile art. 128 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căreia:

„ART. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. (...)”

Privind faptul generator, exigibilitate și baza de impozitare a taxei, pentru livrările de bunuri din punct de vedere al TVA sunt aplicabile prevederile art. 134¹ și art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit căreia:

„ART. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol

ART. 134² Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

Totodata art.148 alin 1 pct.(c) din Codul fiscal precizeaza:

„ART. 148 Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

(...)

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate în cazul unor evenimente precum modificări legislative, modificări ale obiectului de activitate, alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere și, ulterior, alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, bunuri lipsă din gestiune, inclusiv bunuri furate.”

Din prevederile legale enunțate se retin urmatoarele:

Venitul net din activitati independente se determina ca diferenta intre venitul brut si cheltuielile aferente realizarii venitului, deductibile pe baza datelor din contabilitatea in partida simpla.

La determinarea venitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de lege, cum ar fi: să fie efectuate în interesul direct al activității, să fie efective și justificate cu documente legal întocmite, precum și cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă.

Contribuabilul isi pierde dreptul de deducere TVA in cazul in care bunurile, marfurile lipsesc din gestiune.

Având în vedere considerentele prezentate, prevederile legale incidente în speță și faptul că întreprinderea individuală prin contestația formulată nu aduce argumente de fond în susținerea contestației, care să fie justificate cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, argumente de natura sa combată constatările organelor de inspectie fiscală, și ținând cont de prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina întreprinderii individuale obligații fiscale suplimentare în sumă totală de x lei, reprezentând impozit pe venit și x lei reprezentând TVA.

Or, organul de inspecție fiscală nu a acceptat la deducere cheltuielile la bunurile constatate lipsa din gestiune intru-cât valoarea stocului factic de marfuri nu corespundea cu valoarea stocului scriptic, acest lucru rezultând din facturile fiscale în baza cărora s-a întocmit notele de recepție respectiv monetarele și închiderile zilnice tiparite din casa de marcat, motiv pentru care nu s-a acceptat nici deducerea TVA-lui pentru bunurile pentru care s-a stabilit că lipsesc din gestiune. Se constată faptul că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit diferența de impozit pe venit, respectiv au stabilit TVA suplimentar potrivit actelor normative precizate, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată pentru sumele de x lei reprezentând impozit pe venit suplimentar stabilit pentru anii 2011-2013 prin Decizia de impunere nr.x/09.03.2015 respectiv x lei reprezentând TVA stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. x/09.03.2015 emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/09.03.2015 și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr.x/09.03.2015 având în vedere faptul că contribuabilul nu aduce nici un argument de fapt sau de drept care ar schimba constatările organului fiscal.

La art.64 din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se prevede:

“Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Iar la Art. 65 cu privire la sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale, se precizează:

„(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

Totodată trebuie precizat faptul că la discuția finală din data de 09.03.2015, contribuabilul nu a făcut nici o obiecție cu privire la cele constatate de către inspectorii fiscali, dimpotrivă chiar a recunoscut faptul că facturile emise către II x1 nu sunt corecte.

Ca urmare, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”

coroborat cu prevederile pct.11.1 din Ordinul 2906/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiata, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,

se va respinge ca neîntemeiata contestația formulată împotriva sumelor de x lei, reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar respectiv x lei reprezentând TVA stabilit suplimentar.

In ceea ce privește accesoriile aferente obligațiilor fiscale stabilite suplimentar, respectiv x lei dobanzi și x lei penalități de întârziere aferente TVA stabilit suplimentar

Aceste obligații fiscale au fost stabilite în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 și art.120¹ din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare și reprezintă măsura accesorie în raport de debitul stabilit suplimentar de plată, prin decizia de impunere nr.x/09.03.2015, ca și debite principale.

Având în vedere că majorările de întârziere/dobanzi și penalitățile de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport de debitul stabilit suplimentar de plată, iar prin prezenta decizie s-a respins contestația împotriva deciziei de impunere nr.x/09.03.2015 pentru debitele principale, potrivit principiului de drept "**accessorium sequitur principale**" se va respinge contestația ca neîntemeiată și cu privire la accesoriile stabilite, respectiv pentru sumele de x lei reprezentând dobanzi/majorări de întârziere și x lei reprezentând penalități de întârziere aferente TVA stabilit suplimentar.

Pentru considerentele arătate în conținutul prezentei decizii, în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii și în baza art.213 art. 216 alin. (3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziilor de impunere nr.x/09.03.2015 și nr.x/09.03.2015 pentru suma de x lei reprezentând impozit pe venit respectiv, pentru suma de x lei compusă din :

- x lei reprezentând TVA stabilită suplimentar
- x lei reprezentând dobanzi aferente TVA
- x lei reprezentând penalități de întârziere aferente TVA

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Director General

x